אמר קרא ראשית ששיריה ניכרים –

The verse states, 'The first of'; that its remnants are recognizable

OVERVIEW

פסח חמרומה לפריש המץ המניש בריה דרב יהושע explained that one cannot be מפריש מפריש ליהוש הרומה מפריש המץ explained that one cannot be מרומה for הרומה for הרומה (even if it had a מרומה של because the פסוק states¹ (regarding הרומה) that אונר (the first of) and there is a remainder, whose status is changed by separating הרומה. However here initially the שבל של המץ אסור באכילה ומותר בהנאה it is still אסור באכילה ומותר בהנאה (its status did not change due to the הפרשה). Our חוספות discusses whether or not there is a change.

asks: תוספות

ואם תאמר והא שיריה ניכרים -

And if you will say; but it is שיריה ניכרים; there is a change in its status from before הפרשה to after הפרשה -

- דמעיקרא הוה אסירא בהנאה של כילוי כגון הדלקה וכיוצא בו

For initially (while it was still טבל, before תרומה was separated), it was forbidden to derive a benefit of consumption, from this טבל, for instance burning it, or a similar act of consumption. אסור אור פילוי אסור הנאה של כילוי -

- ³מידי דהוה אטבל טמא דאין מדליקין בו

For this טבל המץ is similar to טבל שמא which we are not permitted to burn (and the same should seemingly apply to טבל של חמץ) -

ומשעת הרמה ואילך מדליקין בו -

However after תרומה has been separated from it we are permitted to burn it as fuel (both by אין שיריה ניכרים say that מרא say that אין שיריה ניכרים!

מוספות answers:

- ויש לומר דדוקא בטבל טמא אין מדליקין

And one can say that it is only specifically by טבל טמא that we are not to burn it - רדרשינן את משמרת תרומותי בשתי תרומות הכתוב מדבר -

 $^{^{1}}$ דברים (שופטים) דברים.

 $^{^2}$ הנאה של כילוי means deriving any benefit that causes the item to be consumed or destroyed; like feeding it to cattle or using it for fuel.

 $^{^{3}}$ One may derive benefit from טבל by selling it, however one may not use it as fuel (this is a הנאה של כילוי).

אבת כו,א שבת שבת where we expound the פסוק (in יח,ה (קרה) שבת which states שבת לך את משמרת אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת הרומותי שבת (שהדבר הרומותי וגו').

As we expound the verse of את משמרת תרומותי (the guardianship of my תרומות), that the verse is discussing two תרומות (the word הרומות is plural) both הרומה מהורה and - תרומה טמאה

מה תרומה טהורה אין לך בה אלא משעת הרמה ואילך אף תרומה וכולי -That just as תרומה שהורה (which can be eaten by the כהנים) you (the כהנים) do not have any part of it, only after it was separated (then the כהנים may eat it, but not before), the same is **also by תרומה** טמאה, **etc.** (which may be used as fuel) the כהנים cannot burn it as fuel only after תרומה was separated, however while it is still טבל, it may not be burnt; this is regarding טבל טמא for which we have this -

אבל בטבל של חמץ מדליקין 5דלא איירי אלא בשתי תרומות: However by מבל חמץ (פסה (פסה on ישבל המץ burn it, for the verse is only discussing two תרומה ממאה (that need to be guarded); namely תרומה מהורה and תרומה (and their מבל equivalent), but not טבל חמץ, therefore there is no שיריה ניכרים since it may be burnt for fuel while it is still טבל as well.

SUMMARY

אסור באכילה is not הרמה שיריה ניכרים. since both before הרמה and after אסור באכילה and מותר for הנאה של כילוי.

THINKING IT OVER

תוספות here concludes that one may use טבל של for fuel. 6 However previously 7 תוספות stated that not only is הנאה של כילוי (using it for fuel and thereby destroying it) forbidden by טבל טבל טבל הנאה של כילוי is forbidden even by טבל טהור ([seemingly] meaning by all טבל), so how can תוספות state here that מדליקין בטבל של חמץ (which is טבל טהור)? 8

⁶ See footnote # 5.

⁵ See 'Thinking it over'.

א תוד"ה בכדי states דרשינן במה מדליקין (שבת כו. ושם) גבי אין מדליקין בטבל טמא משום דכתיב את משמרת תרומותי בשתי תרומות הכתוב מדבר אחת טהורה ואחת טמאה מה טהורה אין לך בה אלא משעת הרמה ואילך אף טמאה כן והיינו הדלקה והדר גמר טהורה מטמאה מה טמאה דמיתסר בהדלקה קודם הרמה אף טהורה וכן להאכיל לבהמה וכל הנאה של כילוי.

⁸ See (הארוך and מהרש"א and ראש יוסף.